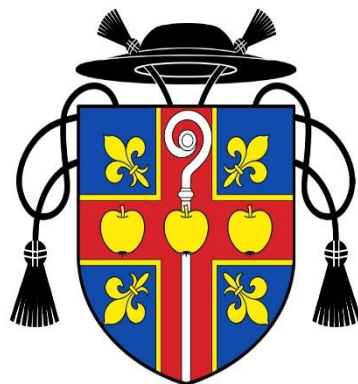

Farní list 116

Římskokatolické farnosti Nížkov

Motto:

*„Celým srdcem Tě hledám, Bože.“
(Ž 119, 10)*

Ekumenická bohoslužba v kostele sv. Mikuláše v Nížkově

Prosíme, věnujte pozornost vloženému dotazníku

Denní modlitba apoštolátu modlitby

Nebeský Otče, kladu před Tebe celý dnešní den a ve spojení s Tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, Ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o Tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů pro tento měsíc:

Březen 2020:

- ***Evangelizační úmysl:*** *Modleme se, aby církev v Číně vytrvala ve věrnosti evangeliu a rostla v jednotě.*
- ***Národní úmysl:*** *Za farní společenství – ať jsou na přímluvu sv. Vojtěcha dobrým zázemím pro hledající, katechumeny, trpící a nemocné.*
- ***Farní úmysl:*** *Za ducha pokory, kajičnosti a vděčnosti za Boží dary pro všechny obyvatele naší farnosti.*

Anděl Páně...

Slovo kněze

Milí farníci,

celý letošní březen letos spadá do doby postní. Tato část liturgického roku nás víc, než která jiná vyzývá k zamyšlení, zpytování svědomí, lítosti nad hříchy, přijetí odpuštění od Boha (i od lidí) a k obrácení. Možná bychom postní dobu mohli s jistou nadsázkou označit za výzvu k tomu, abychom se stali moudřejšími.

V první kapitole knihy Přísloví najdeme větu: „Začátek moudrosti je bázeň před Hospodinem, znalostí a kázní pohrdají jen pošetilci.“ Už jsem to jistě vícekrát někde psal či říkal, ale snad stojí za to zopakovat, že ta biblická „bázeň před Hospodinem“ není strach v tom smyslu, v jakém se bojíme zlých psů nebo jedovatých hadů. Biblická „bázeň

před Hospodinem“ je úcta k Bohu a jeho slovu, je to postoj člověka, který Božímu slovu a Boží vůli přikládá zcela zásadní, přímo prvořadé nebo chcete-li ústřední místo ve svém životě.

Někdo možná namítne, že porozumět Božímu slovu a Boží vůli není tak snadné, jak bychom si třeba přáli. Jistě, ale Bůh nám k tomu pomáhá. Když se s pokorou snažíme žít podle Boží vůle, roste naše láska k Bohu i k lidem. Náš život dostává řád, smysl, stáváme se vnitřně svobodnějšími a lépe dokážeme překonávat různé obtíže, které v lidském životě nutně přicházejí.

Naproti čím více člověk bezstarostně Boží slovo a Boží vůli ignoruje, čím méně naslouchá hlasu, který se ozývá v jeho svědomí, tím více jeho život ztrácí smysl a cíl. Nějakou dobu se mu sice může zdánlivě dařit, může být třeba slavný a bohatý, ale nic z toho člověka nepodrží, když přijde nějaká hlubší krize.

Ve zmíněné první kapitole knihy Přísloví vytýká Boží Moudrost těm, kdo žijí povrchně a bezstarostně: „Nenáviděli moudrost, nevybrali si bázeň před Hospodinem. Nelíbila se jim má rada, pohrdli každou mou výtkou. Ať jen okusí z plodů svého chování, ať se nasytí svými záměry, ... hlupáky zahubí jejich bezstarostnost.“ To není žádné strašení, to je pouze upozornění na logické důsledky naší špatné volby. Na druhé straně také platí to, co říká Boží Moudrost na adresu těch, kdo berou Boha vážně: „Kdo však mě poslouchá, bude žít v bezpečí, v klidu, beze strachu před zlem.“

Tradiční postní sebezápor (půst), modlitba i almužna jako kající skutky mají právě ten smysl, učinit nás vnímavějšími a pozornějšími jak vůči Bohu a jeho slovu, tak i vůči lidem. Žijeme v době, kdy se na nás valí informace ze všech stran. Kdo se tomu nebrání, ten se může setkat za den s větším množstvím nových informací, než se lidé dříve potkali za celý rok. Přitom většina z těch informací, které kolem nás „krouží“ je pro náš život bezcenná nebo má jen minimální důležitost (reklamy, zprávy ze života celebrit, zprávy typu „černá kronika“ – kde se co

pokazilo, havarovalo atp.). Těch opravdu důležitých informací je jen velmi malá část a nám hrozí, že si na ně neuděláme čas. Myslím, že postní doba nás vybízí k tomu, abychom „vypnuli“ ty informace bezcenné a udělali si čas na ty životně důležité.

A jaké to jsou, ty životně důležité? Ty, že žijeme ve světě zraněném hříchem a jsme denně vystaveni různým promyšleným pokušením. Že těmto rafinovaným pokušením podlehneme, pokud budeme bojovat jen ze svých lidských sil. Ale ta hlavní informace je ta, že jsme na světě proto, že nás stvořil Bůh, který nás miluje nekonečnou láskou a který ve své všemohoucnosti je nekonečně silnější než jakékoliv zlo, které by nás mohlo ohrožovat. Že Bůh jako správný Otec pro nás chce jen to nejlepší, a proto v Božím synu Ježíši Kristu postavil most mezi člověkem a Bohem přes propast, kterou vyhloubily naše hříchy a že tento Boží most je také tím nejlepším mostem pro naši cestu k lidem.

Pána Ježíše vyvedl po křtu v Jordánu Duch svatý na poušť a tam se postil. Prosme tedy Ducha svatého, aby se stal i naším průvodcem postní dobou.

P. Zdeněk Sedlák

Akce, události, nabídky, upozornění

- ⇒ 1. 3. (1. neděle postní) – od 17 hod. křížová cesta (křížová cesta dále každou neděli a pátek od 17 hod)
- ⇒ 6. 3. (pátek) – pastorec nemocných (Nížkov); od 16:30 tichá adorace a sv. smíření, od 17 hod. křížová cesta
- ⇒ 8. 3. (2. neděle postní) – od 17 hod. křížová cesta
- ⇒ 12. 3. (čtvrtek) – pastorec nemocných (Buková)
- ⇒ 13. 3. (pátek) – pastorec nemocných (Poděšín + Sirákov); od 17 hod. křížová cesta
- ⇒ 14. 3. (sobota) – od 15 hod. misijní klubko
- ⇒ 19. 3. (čtvrtek) – Slavnost svatého Josefa
- ⇒ 21. 3. (sobota) – od 15 hod. duchovní obnova s P. Petrem Soukalem, v 17:30 mše sv.

- ⇒ 22. 3. (neděle) – pravděpodobný termín sbírky na pojištění kostelů ad. církevních budov
- ⇒ 25. 3. (středa) – Slavnost Zvěstování Páně
- ⇒ 29. 3. (neděle) – změna středoevropského času na letní (noc o hodinu kratší!)

Výhled do dubna:

- ⇒ 4. 4. (sobota) Diecézní setkání mládeže Hradec Králové
- ⇒ 5. 4. (Květná neděle) – odpoledne rozšířená příležitost ke svátosti smíření
- ⇒ 9. 4. (Zelený čtvrtek) – večer mše sv. na památku Večeře Páně
- ⇒ 10. 4. (Velký pátek) – den přísného postu; Velkopáteční obřady
- ⇒ 11. 4. (Bílá sobota) – adorace, večer vigilie Zmrtvýchvstání Páně
- ⇒ 12. 4. (Neděle Zmrtvýchvstání Páně) – obvyklý nedělní pořad mší sv.
- ⇒ 25. 4. (sobota) – svatovojtěšská pouť v Libici nad Cidlinou
- ⇒ 26. 4. (3. neděle velikonoční) – nízkovská pouť

Výhled do prázdnin:

- ⇒ 16. 5. (sobota) kněžské svěcení (Hradec Králové); svátek sv. Jana Nepomuckého
- ⇒ 21. 5. (čtvrtek) Slavnost Nanebevstoupení Páně
- ⇒ 23. 5. (sobota) Diecézní setkání dětí (Hradec Králové)
- ⇒ 31. 5. (neděle) Slavnost Seslání Ducha svatého
- ⇒ 5. 6. (pátek) Noc kostelů
- ⇒ 7. 6. (neděle) Slavnost Nejsvětější Trojice; První svaté přijímání dětí v naší farnosti
- ⇒ 14. 6. (neděle) Slavnost Těla a krve Páně („Boží Tělo“) v naší farnosti
- ⇒ 19. 6. (pátek) Slavnost Nejsvětějšího srdce Ježíšova

⇒ 24. 6. (středa) Slavnost Narození Jana Křtitele

⇒ 29. 6. (pondělí) Slavnost sv. Petra a Pavla

❖ **Úklid fary:** 15. 3. Pojmonová Marie

Změny vyhrazeny

Okénko (nejen) pro princezny

Moje princezno, ... VYZNEJ MI SVŮJ HŘÍCH

Velmi mě těší, když ke mně přijdeš a vyznáš mi svůj hřích. Jsem Tvé bezpečí a spasení. Moje dítě, nic z toho, co mi chceš říci, není tak hrozné, abych to nemohl slyšet. Znáám předem každou Tvou myšlenku, každý skutek a motiv, tak proč ztrácet čas a snažit se nějaký hřích přede mnou skrýt? Společně dáme všechno do pořádku. Dovol mi, abych si vzal to, co Tě obírá o požehnaný život, po kterém toužíš. Jsem vždy připraven naplnit znovu Tvou duši pokojem a způsobit, že budeš bílá jako sníh.

Prosím, přijď ke mně v pravdě a buď upřímná ke svému Spasiteli, který miluje Tvou duši. Promluvme si. Dovol mi, abych Tě zbavil tíže hříchu. Přijď ke mně, svůj hřích mi vyznej a já Tě očistím a Tvá mysl, tělo a duch prožijí mé plné uzdravení!

S láskou

Tvůj Král a Spasitel, který za Tebe zemřel

*Milostné dopisy od Tvého Krále Milované Princezně - S. R. Shepherd
Zpracovala Marie Bruknerová*

Okénko (nejen) pro mládež

Dobrý syn

Tři ženy šly pro vodu ke studni za vsí. U studny seděl stařec a poslouchal, jak si vyprávějí o svých synech. Jedna se chlubila, jak je její syn chytrý, druhá, jak krásně zpívá. Jen třetí mlčela a až na dotaz

řekla, že její syn je obyčejný. Pak šly ženy s vědry plnými vody domů a stařec šel s nimi.

Naproti přiběhli tři chlapci. Jeden vyprávěl, co všechno přečetl, druhý začal krásně zpívat a třetí? Ten vzal matce z rukou vědro.

První dvě ženy se obrátily pyšně na starce: „To máme dobré syny, že?“ Ale ten řekl: „Já vidím jen jednoho dobrého syna.“

Jakým jsem synem/ dcerou?

(Jitka Krausová: Příběhy moudrosti)

Okénko (nejen) pro seniory

Katecheze papeže Františka na generální audienci

Draží bratři a sestry, dobrý den!

V dnešní katechezi budeme pokračovat v reflexi o prarodičích a uvažovat o hodnotě a důležitosti jejich role v rodině. Učiním tak tím, že se s nimi ztotožním, protože také já k této věkové kategorii patřím.

Když jsem byl na Filipínách, tak mne obyvatelé Filipín zdavili slovy: „Lolo Kiko“, což znamená „dědeček František“. „Lolo Kiko“, říkali! Nejprve je třeba zdůraznit jednu věc. Je pravdou, že společnost tíhne k tomu, aby nás skartovala, Pán však nikoli. Pán nás nikdy neskartuje. Volá nás, abychom jej následovali v každém věku. Také stáří obsahuje milost a poslání, opravdové Pánovo povolání. Stáří je povoláním. Ještě nenastal čas „dát vesla do loďky“. Toto životní období se od těch předchozích nepochybně liší. Musíme jej také trochu „vynalézt“, protože naše společnosti nejsou připraveny duchovně, ani morálně přiznat této životní etapě její plnou hodnotu. Kdysi skutečně nebylo normální mít k dispozici čas, dnes mnohem víc. A také křesťanská spiritualita byla poněkud zaskočena. Je třeba uchopit spiritualitu seniorů. Díky Bohu však nechybějí svědectví světců a světic pokročilého věku.

Velmi mne oslovil „Den seniorů“, který jsme loni uspořádali tady na Svatopetrském náměstí, které bylo zcela zaplněno. Naslouchal jsem příběhům seniorů, kteří žijí pro druhé, a také manželských párů, jak přicházejí a říkají: „Slavíme dnes 50. výročí – nebo 60. výročí – manželství“. Já říkám: Ukažte to mladým, kteří brzo ochabují! Senioři

dosvědčují věrnost. A bylo jich tady v ten den mnoho. V této reflexi je třeba pokračovat v církevním i občanském prostoru. Evangelium nám v tom podává velmi krásný, dojemný a povzbuzující obraz. Jsou to Simeon a Anna, o nichž referuje evangelium o Ježíšově dětství napsané svatým Lukášem. Oba byli zajisté seniory: stařec Simeon a čtyřiaosmdesátiletá prorokyně Anna. Věk této ženy nebyl zamlčen. Evangelium říká, že denně s velikou věrností a dlouhé roky očekávali příchod Boha. Chtěli vidět ten den, zachytit znamení, vytušit jeho svítání. Možná už byli také trochu smířeni s tím, že dříve zemřou. Jejich dlouhé čekání však trvalo celý život, neměli důležitější závazky než očekávat Pána a modlit se. A když Maria a Josef přišli do chrámu, aby splnili ustanovení Zákona, Simeon a Anna přišli podníceni vnuknutím Ducha svatého (srov. Lk 2,27). Tíže věku a čekání z nich okamžitě spadla. Rozpoznali Dítě, objevili novou sílu k novému úkolu: vzdát díky a vydat svědectví tomuto Božímu znamení. Simeon pronesl improvizovaný chvalozpěv (srov. Lk 2,29-32), stal se v té chvíli básníkem, a Anna se stala první hlasatelkou Ježíše, „mluvila o tom dítěti všem, kdo očekávali vykoupení Jeruzaléma“ (Lk 2,38).

Drazí prarodiče, drazí seniory, vyjděme po stopách těchto mimořádných starců! Staňme se také trochu básníky modlitby, zkusme hledat svoje slova, osvojme si ta, kterým nás učí Boží Slovo. Modlitba prarodičů a seniorů je velkým darem pro církev! Je to obrovské bohatství. A velká injekce moudrosti také pro celou lidskou společnost, zejména pro tu, která je příliš zaneprázdňená, schvácená a roztěkaná. Někdo musí zpívat rovněž pro ně a opěvovat Boží znamení, modlit se za ně. Podívejme se na Benedikta XVI., který se rozhodl trávit v modlitbě a naslouchání Bohu poslední úsek svého života! To je krásné. Velký věřící pravoslavné tradice z minulého století, Olivier Clément, říkával: „Civilizace, kde už se nikdo nemodlí, je civilizací, v níž stáří už nemá žádný smysl. A to je děsivé. My potřebujeme především seniory, kteří se modlí, protože k tomu je nám dáno stáří.“ Potřebujeme staré lidi, kteří se modlí, protože k tomu nám bylo dáno stáří. Modlitba starých lidí je krásná.

Můžeme děkovat Pánu za obdržená dobrodiní a zaplnit prázdnotu nevďěčnosti, která Jej obklopuje. Můžeme se přimlouvát za touhy nových generací a dávat důstojnost paměti a obětem z minulosti. Můžeme

připomínat ambiciózním mladým, že život bez lásky je vyprahlý. Můžeme ustrašeným mladým říci, že úzkost z budoucnosti lze překonat. Můžeme učit mládež příliš zamilovanou samu do sebe, že větší radostí je dávat než dostávat. Babičky a dědečci jsou stálým „sborem“ velkého duchovního chrámu, kde jsou prosebná modlitba a chvalozpěv oporou společenství, které pracuje a bojuje na poli života.

Modlitba nakonec nepřetržitě očišťuje srdce. Chvála a prosba k Bohu zamezují tomu, aby se srdce zatvrdilo v zášti a sobectví. Jak ohavný je cynismus starce, který ztratil smysl svého svědectví, pohrdá mladými a nepředává životní moudrost! A jak krásné je naopak povzbuzení, které starý člověk dovede dát mladému, jenž hledá smysl víry a života! To je opravdové posláni prarodičů, povolání seniorů. Slova prarodičů mají pro mladé zvláštní smysl a oni si to uvědomují. Slova, která mi moje babička napsala v den mého kněžského svěcení, nosím stále s sebou, mám je v breviáři, často je čtu a mám z nich užitek.

Velmi bych si přál, aby církve čelila skartační kultuře tím, že bude překypovat radostí z nového objetí mladých a starých lidí! A to je to, oč dnes prosím Pána: toto objetí!

Zdroj: www.pastorace.cz, Jana Vosmeková

Poslední slovo mají děti

„Děti, jaké známe Boží vlastnosti?“

Chvilé ticha.

„Když Bůh všechno může, jak tomu říkáme?“

„Je všemohoucí.“

„A když všechno ví?“

„Je vševědoucí.“

„A když všude je?“

„Všudybyl!“

„Byl sv. Josef tatínkem Ježíše?“

„Nebyl.“

„A kým byl?“

„Ten...no, ten....pě pě pě...pěstitel!“

„Pán Ježíš byl na poušti pokousán od d'ábla.“

„Paní katechetko, kolik tak mohl vážit Ježíšek, když se narodil?“

„Nevím, ale to snad není tak...“

„Já vím kolik! Tři kila! Kilo Otec, kilo Syn a kilo Duch Svatý!“

„Kam odešel Pán Ježíš po poslední večeři?“

„Do botanické zahrady.“

„Bible se dělí na mladou a starou.“

„Děti, napište, která znáte přikázání.“

„Nesmím svádět ženy.“

„Nebudu tahat zvěř za ohon.“

„Budeš mít jednu manželku.“

„Nezhřešíš.“

„Cti den sváteční, abys pomnil.“

„Když Adam a Eva udělali hřích, tak je Pán Bůh neopustil, ale slíbil, že jim pošle vyhubitele.“

*Z Katolického týdeníku z 28.12.2010
vybrala Jana Vosmeková*

Inspirace ke svatosti

Svatý Fridolín

Kdy žil: 8. století

Liturgický svátek: 6. 3.

Stupeň slavení: připomínka

Patron: patron dobrého počasí, vzýván jako ochránce před požáry a povodněmi i jako ochránce před dětskými nemocemi a při bolestech končetin

Není tajemstvím, že jedním ze způsobů, jak k nám Bůh promlouvá, mohou být sny. Zdály se Josefovi, Donu Boscovi a zdály se také Fridolínovi.

Fridolín pocházel z Irska, už v mládí ho lákal duchovní život. Po smrti svých rodičů se tedy rozhodl majetek rozdat a stát se knězem. Nepotrpěl si však na jedno působiště, rád se toulal po irském venkově a sloužil, kde bylo potřeba. V srdci ho dlouho lákala myšlenka vydat se dál, do zemí, kde Krista neznají.

Jednou se mu zdál podivný sen, ve kterém figuroval sv. Hilarius, který jej pozval do Poitiersu, aby zde vybudoval nový chrám v místech, kde stával ten původní. Fridolín neváhal a opravdu se na cesty vydal. Když dorazil do Poitiersu, pověděl svůj sen biskupovi. Ten mu dal požehnání a nejen, že mu svolil postavit chrám, ale také mu přislíbil místo opata v nedalekém klášteře.

Ale pán Bůh měl s Fridolínem jiné plány, ještě před dokončením stavby se mu zdál nový sen, ve kterém se měl vydat do země Alemanů (západogermánské kmeny).

A tak Fridolín šel, po cestě stavěl kostelíky a hlásal evangelium až nakonec dorazil na ostrov Sekkinky, kde byl zprvu vyhnán. Až poté, co mu francký král udělil listinu s plnou mocí o stavbě chrámu a klášteřa, mohl se na ostrov bezpečně vrátit.

Práce započaly, obyvatelé nebyly příliš nadšení, to se ale s ubývajícími lety změnilo. Klášterní škola se věnovala výchově dětí s důrazem na sport, Fridolín v okolí založil ovocné stromy, a tak se ostrov proměnil v oázu míru a modlitby. Fridolín dále cestoval po území Alemanů a pokračoval v misijní činnosti, během svého života obrátil na víru mnoho pohanů.

Legenda říká, že během svého života vzkřísil šlechtice Ursa, který mu daroval planinu pro stavbu chrámu. Přivedl ho k životu, aby to dosvědčil u soudu, neboť mu bylo právo na pozemek upíráno.

„iZIDoor“

Tabulka lektorů na březen 2020

NE	1	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Strašilová S.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Jindrová V.
		přímluvy	7:00	Brukner J. nejml.	8:30	Vlčková N.
PO	2			Jindrová V.		
ÚT	3			Bártová J.		
ST	4			Laštovičková M.		
ČT	5			Chromá H.		
PÁ	6					
SO	7					
NE	8	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Němcová T.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Havlíčková V.
		přímluvy	7:00	Eliáš B.	8:30	Vlčková P.
PO	9			Jindrová V.		
ÚT	10			Bártová J.		
ST	11			Holcmanová Z.		
ČT	12			Chromá H.		
PÁ	13					
SO	14					
NE	15	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Holcmanová Z.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Vosmeková J.
		přímluvy	7:00	Brukner J. nejml.	8:30	Vlčková N.
PO	16			Jindrová V.		
ÚT	17			Bártová J.		
ST	18			Laštovičková M.		
ČT	19	1. čtení		Chromá H.		
		2. čtení		Jindrová V.		
PÁ	20					
SO	21					

NE	22	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Bártová J.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Linhartová M.
		přímluvy	7:00	Eliáš B.	8:30	Vlčková P.
PO	23			Jindrová V.		
ÚT	24			Bártová J.		
ST	25	1. čtení		Holcmanová Z.		
		2. čtení		Laštovičková M.		
ČT	26					
PÁ	27					
SO	28					
NE	29	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Bruknerová M.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Havlíčková V.
		přímluvy	7:00	Brukner J. nejml.	8:30	Vlčková N.
PO	30			Jindrová V.		
ÚT	31			Bártová J.		

Zdena Holcmanová

Pro zasmání

Malá Klárka se prohlíží v zrcadle, pak dojde za babičkou a podívá se na její vrásčitou tvář. „Babi, stvořil mě Pán Bůh?“ „Ano, Klárko.“ „A tebe taky, babi?“ „Samozřejmě.“ „Tak to tedy Pán Bůh pracuje dnes mnohem lépe než dřív.“

<http://www.ledecns.farnost.cz/vtipy/>

Modlitba o Boží požehnání

Nebeský Otče, pomoz mi, abych se stal v tvých očích malým jako dítě. Prosím, abys mě zahrnul svými milostmi, abych tak mohl odpovédět na tvé volání k záchraně všech tvých dětí.

Amen.

Mše svaté s intencemi v březnu 2020

Neděle 1. března 1. neděle postní	7:00 Za Josefa Wasserbauera, sestru, rodiče, švagry, švagrovou, rod Stránských a Wasserbauerů 8:30 Za farnost 10:00 (Sirákov) Za Marii a Jaroslava Jelínkovy, Annu a Jana Slámovy a jejich rodiče
Pondělí 2. března	17:30 Na dobrý úmysl
Úterý 3. března	17:30 MŠE SVATÁ NEBUDE
Středa 4. března	17:30 Za členku Modliteb matek Marii Pojmanovou a úmysly jejich modliteb
Čtvrtek 5. března	17:30 MŠE SVATÁ NEBUDE
Pátek 6. března	17:30 Za živou i zemřelou rodinu Vosmekovu a Lemperovu
Sobota 7. března Památka sv. Perpetuy a Felicity, mučednic	7:30 Za všechny bloudící a hledající, aby našli správnou cestu
Neděle 8. března 2. neděle postní	7:00 Za farnost 8:30 Za Jana Dobrovolného, bratry, rodiče a rodiče Janákovy 10:00 (Sirákov) Za rodiče Holcmanovy, Blažkovy, syna Milana a živou a zemřelou přízeň
Pondělí 9. března	17:30 Za Bohuslavu Filipovou, Jana a Ludmilu Pospíchalovy a celou přízeň
Úterý 10. března	17:30 Za Josefa Vlčka a rodiče, rodiče Karla a Marii Sobotkovy, Anežku Sobotkovou, za živé i zemřelé těchto rodin
Středa 11. března	17:30 Za Marii Štohanzlovou, švagrovou Marii, živé i zemřelé těchto rodin

Čtvrtek 12. března	17:30 Za rodiče Zvolánkovy, syna, rodiče Homolovy a celou přízeň a dar zdraví a Boží ochranu pro obě rodiny
Pátek 13. března	17:30 Za rodiče Vlčkovy, syna, zetě a živé i zemřelé těchto rodin
Sobota 14. března	7:30 Za Josefa Synka, Miroslava Polreicha, rodiče a duše v očištění
Neděle 15. března 3. neděle postní	7:00 Za Josefa Kubu, rodiče Kubovy, rodiče Duškovy a celou živou i zemřelou přízeň 8:30 Za farnost 10:00 (Sirákov) Za Josefa a Věru Roseckých, Václava Nováka a celý rod
Pondělí 16. března	17:30 Za smíření
Úterý 17. března	17:30 Za Jaroslava Baumruka, vnuka Vojtěcha a živou i zemřelou rodinu
Středa 18. března	17:30 Za Jaroslava a Věru Grodlovy, zetě Zdeňka, vnuka Petra a Janu Havlíčkovou
Čtvrtek 19. března Slavnost sv. Josefa, Snoubence Panny Marie	17:30 Za Vladimíra Pibila a celý rod, za rodinu Prchalovu a celý rod a za duše v očištění
Pátek 20. března	17:30 Za Josefa a Antonii Šimberských, rodiče a sourozence
Sobota 21. března	17:30 Za účastníky duchovní obnovy
Neděle 22. března 4. neděle postní	7:00 Za Václava Roseckého, manželku, rodinu Šlechtických a duše v očištění 8:30 Za farnost 10:00 (Sirákov) Za rodiče Staňkovy, Josefa Štikara a duše v očištění
Pondělí 23. března	17:30 Za rodiče Pokorných, syna a dceru, rodinu Filipovu a za celou živou i zemřelou rodinu

Úterý 24. března	17:30 Za Vladimíra Kašpárka, manželku, její dvě sestry, zetě Josefa, Drahouše Kašpárka a duše v očistci
Středa 25. března Slavnost Zvěstování Páně	17:30 Za Marii a Jana Holcmanovy, jejich rodiče a rod Holcmanů, Fišarů a Uttendorfských
Čtvrtek 26. března	17:30 MŠE SVATÁ NEBUDE
Pátek 27. března	17:30 Za Jana a Irenu Kučerovy, jejich rodiče, sourozence, celou zemřelou přízeň a poděkování za dar zdraví a Boží požehnání pro celou rodinu.
Sobota 28. března	7:30 Za Důstojného pána Jana Mokrého, sestru, bratra a rodiče
Neděle 29. března 4. neděle postní	7:00 Za farnost 8:30 Za Václava Špačka, rodiče, rodiče Sobotkovy a živé i zemřelé těchto rodin 10:00 (Sirákov) Za Františka Chvátala, syny Františka, Jaroslava, Oldřicha, Josefa a jeho manželku Marii, zetě Petra a Vratislava, vnuka Pavla a Petra Krále
Pondělí 30. března	18:00 Za rodiče Musilovy, 3 syny, jejich rodiče, duše v očistci a celou přízeň
Úterý 31. března	18:00 Za Vladimíra a Marii Špinarovy, rodiče a snachu Renatu

Změny vyhrazeny

Červený deštník

On byl pilný mladík a ona krásná a moudrá dívka. Zamilovali se do sebe. Když měl narukovat na vojnu, chtěl jí dát nějaký dárek. Něco, co by jí připomínalo jeho lásku. Nemohl však za něj moc utratit, protože velkou část jeho financí spolykaly učebnice.

Prošel spoustu obchodů. Pak konečně koupil obrovský červený deštník.

Pod tímto deštníkem se rozloučili, slíbili si lásku až do smrti a rozhodli se, že se vezmou. Když se nastěhovali do nového bytu, deštník skončil v komoře.

Uplynulo několik let. Přišly dvě děti, starosti, nuda, příliš dlouhé mlčení.

Jednou večer seděli na pohovce a zívali před televizí. Ona z ničeho nic vstala, rozběhla se do komory a po chvílce se vrátila s červeným deštníkem. Roztáhla ho. Vylétl z něj obláček prachu. Usedla zpátky na pohovku s roztaženým deštníkem nad hlavou. Po nějaké chvíli se k ní, pod velký deštník, přitulil on. Něžně se objali.

A našli sny ztracené pod závojem prachu každodennosti.

Nezapomínejme na červený deštník.

(Bruno Ferrero: Paprsek slunce pro duši)

Duchovní správci naší farnosti

2. Eduard Fuchs

- narozen 1815 v Praze
- dořešil plné osamostatnění farnosti od polenského děkanství
- opravil kostel a kostnici
- po odchodu z Nížkova strávil zbytek života v Hradci Králové, kde byl jeho synovec biskupem
- zemřel v roce 1895
- duchovní správce v letech 1869-1880

Co nám ho v kostele může připomínat:

- oltáře sv. Mikuláše, Panny Marie a sv. Václava, které pocházejí z jeho doby

Není nekřesťanské, že je církev tak bohatá?

Někteří lidé říkají, že církev by měla veškerý svůj majetek prodat a peníze dát chudým. Samo o sobě je to krásná myšlenka. Je však možné vyjádřit celé bohatství církve penězi? Tím největším pokladem církve je víra. Ježíš touží po tom, aby v něj uvěřili všichni. Církev dělá, co může, aby toho dosáhla, a používá k tomu všechny možné prostředky.

BOHATSTVÍ, KTERÉ NELZE ZPENĚŽIT

Ve Vatikánu najdeme nejslavnější umělecká díla světa. Svatý Petr, Sixtinská kaple a Michelangelova Pieta stejně jako Rafaelovy fresky a další díla ve Vatikánských muzeích – ani je všechny není možné vypočítat! Ve Vatikánské knihovně se uchovávají vzácné starověké rukopisy, které obsahují mnoho významných historických údajů. Jsou v ní také nejvýznamnější sbírky západního kulturního dědictví. Spolu s Louvrem v Paříži a Národním muzeem v Londýně má i Vatikán za úkol uchovat toto dědictví pro příští generace a nyní je zpřístupňovat. Všechny tyto poklady jsou neocenitelné v tom smyslu, že jejich hodnota se nikdy nedá penězi adekvátně vyjádřit; je proto nemyslitelné, že by se prodaly kvůli penězům.

Je nepředstavitelné, že by papež prodal svatého Petra nebo Vatikánská muzea, která mají mimochodem na vatikánské účetní bilanci hodnotu jednoho centu. Papež je správcem tohoto pokladu pro nás a pro budoucí generace. Totéž platí pro biskupy, kteří po celém světě dohlížejí na majetek církve, který dnes z velké části tvoří kostely, školy, nemocnice a podobně. Ve většině případů je církevní zařízení pro tyto instituce nepostradatelné. A nejsou pro církev zdrojem příjmů. Ve skutečnosti jejich údržba stojí ročně spoustu peněz.

DVA ROZPOČTY

Někdy se říká, že je Vatikán příliš bohatý, ale roční rozpočet Vatikánského státu, který činí 300 milionů euro, dává trochu jiný obrázek.

Pro srovnání je například roční rozpočet Harvardské univerzity desetkrát větší. Zhruba 2000 zaměstnanců je placeno ze státního vatikánského rozpočtu, který se používá také k údržbě a obnově krásných vatikánských budov a ostatních uměleckých pokladů.

Příjem Vatikánu tvoří částečně prodej vatikánských známek a mincí a vstupenek do Vatikánských muzeí. Je zde také nějaký roční výnos z investic a nemovitostí. Svatý stolec má svůj vlastní rozpočet. Zatímco má mnoho výdajů díky zaměstnancům a síti diplomatů, má také několik zdrojů příjmů. Skromný zisk státu Vatikán tedy částečně slouží k doplnění roční ztráty rozpočtu Svatého stolce.

PAPEŽOVY PŘIJMY

Diecéze a jednotliví věřící papeže finančně podporují skrze Svatopetrský halěř. Jedná se o starý zvyk prvních křesťanů. Papež Benedikt XVI. napsal: „*Svatopetrský halěř je nejtypičtějším projevem účasti věřících na dobročinných akcích římského biskupa ve prospěch celé církve. Je to nejen praktické, ale také symbolické znamení společenství s papežem a jeho pozornosti k potřebám bratří*“ (25. ÚNORA 2006).

PODÍLÍ SE PAPEŽ NA ROZVOJOVÉ POMOCI?

Papež má svůj vlastní úřad pro dobročinné aktivity, *Elemosinaria Apostolica*. Kromě toho sestry blahoslavené Matky Terezy (†1997), Misionářky lásky, každý den otvírají dveře ve vatikánských zdech. Dávají jídlo hladovým bezdomovcům a ostatním lidem v nouzi.

Papež také poskytuje pomoc v neštěstí. Díky darům věřících je papež schopen pomáhat těm, kteří zrovna prožívají velké těžkosti. Papežská charita povzbuzuje lidi k tomu, aby přemýšleli nad potřebou křesťanské dobročinnosti.

Není to pouze papež, kdo poskytuje takovou pomoc: velké množství charitativních organizací po celém světě je katolických. Není to náhoda, protože Ježíš nás volá k tomu, abychom se nasazovali pro dobro našich bližních (LK 10,29-37).

Rozpočet Svatého stolce a Vatikánu je menší než rozpočet mnoha jiných států. Církev věnuje po celém světě mnoho peněz na dobročinnost.

*Převzato z knihy Tweetuj s Bohem, strana 130-131, upraveno
Marie Bruknerová*

Přežít nebo prožít mši svatou

Úkon kajícnosti

"Bože, buď milostiv mně hříšnému"/Lk 18,13/

Úkon kajícnosti nám pomáhá zaujmout postoj potřebný ke slavení eucharistické hostiny. Chvilé ticha, která je součástí tohoto prvku neslouží k tomu, abychom v duchu vyjmenovali své poklesky za uplynulý týden. Je to čas k usebrání, abychom si uvědomili, že před Boha předstupujeme jako Ti, kdo potřebují Jeho milosrdenství. Proto se modlíme: „Vyznávám se všemohoucímu Bohu a vám všem, že často hřeším myšlením, slovy i skutky...“, jsou skutečným vyznáním hříchů. Zatím co zde říkáme všeobecné vyznání, ve svaté zpovědi má své místo vyznání hříchů konkrétních. Modlitba kněze: „Smiluj se nad námi všemohoucí Bože, odpusť nám hříchy...“, je skutečným rozhřešením. Nemá však účinnost svátosti pokání. Těžké hříchy je třeba vyznat ve svátosti smíření a dostat rozhřešení.

Kyrie eleison – se česky řekne Krleš

Na začátku mše svaté voláme: „Kyrie eleison“, což doslova znamená Pane, smiluj se. Dnes se v liturgii obracíme k Ježíši Kristu trojím zvoláním, které se vždy opakuje: „Pane, smiluj se. Kriste, smiluj se. Pane, smiluj se.“ Je to naléhavé volání, kterým prosíme o smilování a zároveň se také klaníme našemu Pánu Ježíši Kristu.

Gloria

Pokaždé, když ve mši svaté zazpíváme chvalozpěv Sláva na výsostech Bohu, dýchne na nás kus Vánoc. Proč? Chvalozpěv Sláva na výsostech Bohu, který mimo dobu adventní a postní, zpíváme o nedělích a svátcích, je vlastně jednou z nejstarších mimo biblických křesťanských písní. Setkáváme se s ní už na počátku 5. st., kdy doprovázela ranní modlitbu. A protože na ranní modlitbu navazovala mše, přeskočil tento hymnus na začátek eucharistické bohoslužby. První slova jsou doslovnou citací Lukášova evangelia. Jedná se o zpěv, kterým při narození Ježíše Krista chválí Boha nebeské zástupy: „Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem dobré vůle.“ Na začátku mše svaté tedy nevyznáváme pouze naše hříchy, ale vyznáváme také slávu Boha, který je přítomný a kterého má slavení liturgie oslavit.

Vstupní modlitba

Tato modlitba se též nazývá kolekta. Celebrant vyzve přítomné k modlitbě a na chvíli se odmlčí. Ne proto, že přemýšlí, jak má pokračovat, ale aby nám dal prostor k usebrání, případně možnost uvědomit si úmysly, s nimiž jsme přišli slavit eucharistii. Je to okamžik, kdy hlavní celebrant shrnuje úmysly věřících do jedné modlitby a zve shromáždění k jednotě v Ježíšově jménu. Jsme pozváni sytit se nejprve Pánovým slovem, a pak i jeho tělem.

Vybráno z knihy Vojtěcha Kodeta a na youtube.com/liturgie.cz

Vlasta Jindrová

Nabídka míst stavebních techniků

Vzhledem k tomu, že jsou dlouhodobě neobsazená místa stavebních techniků v našem havlíčkobrodském a sousedním humpoleckém vikariátě, sáhnul jsem k tomuto neobvyklému kroku a upozorňuji i touto cestou na nabídku zmíněných volných pracovních míst. Královéhradecké biskupství stále nabízí volná místa stavebních techniků některých vikariátů, v naší oblasti se jedná o vikariáty

Humpolec a Havlíčkův Brod. Vikariát je na území Čech územní jednotka církevní správy, mezistupeň mezi farnostmi a diecézí. Má velikost přibližně odpovídající velikosti okresu. (Němčtě hranice vikariátů se s hranicemi okresů přesně nekryjí, což je i případ naší nízkovské farnosti, která spadá do vikariátu Havlíčkův Brod.)

Náplní práce vikariátních stavebních techniků je:

- Zajištění investorsko-inženýrské činnosti
 - příprava stavby, rekonstrukce; zajišťování přípravné a prováděcí dokumentace stavby
 - výběr dodavatele díla ve spolupráci s duchovními správci místních farností (dle zákona o veřejných zakázkách)
- Dohled na opravy budov, adaptace částí budov
 - příprava podkladů, vedení správního řízení, jednání se správními orgány
 - vypracování smluv dle odsouhlasených vzorů; kontrola kvality
- Vyhledávání a zajišťování finančních prostředků z dotací a fondů vč. jejich vyúčtování

Jedním z kvalifikačních požadavků je SŠ nebo VŠ vzdělání stavebního zaměření (podmínkou) a praxe v oboru min. 3 roky. Pokud by vás tato nabídka práce zaujala, naleznete podrobné informace na www.bihk.cz, záložka aktuality a tam vpravo nabídka pracovních míst. Nabídka platí stále až do odvolání (i po termínu uvedeném na webových stránkách diecéze).

P. Zdeněk Sedlák

Neděle Božího slova aneb proč a jak číst Bibli

Proč číst Bibli?

Jak jste si nejspíše všimnuli, letos poprvé byla 3. neděle mezidobí vyhlášena jako neděle Božího slova. Možná vás napadlo, co k tomuto kroku papeže Františka vlastně vedlo. On sám o důvodech píše hned v prvním bodě apoštolského listu „Aperuit illis“, kterým se stanoví neděle Božího slova, toto: *„Vztah mezi Zmrtvýchvstalým (Ježíšem), společenstvím věřících a Písmem svatým je pro naši identitu zcela*

zásadní. Písmo svaté nelze pochopit do hloubky bez Pána, který nás je učí poznávat. Stejně důležité je to i naopak: bez Písma svatého nedokážeme porozumět Ježíšovu poslání a poslání jeho církve ve světě. Svatý Jeroným oprávněně konstatuje: „Neznalost Písma je neznalost Krista“.“ K tomu snad lze dodat jen tolik, že svatý Jeroným jako snad nejvýznamnější překladatel Bible všech dob jistě věděl, co říká.

Bible, Boží slovo je jako životodárný pramen. Zároveň je velkým pokladem. Nikdo na celém světě nemůže říci, že Bibli dokonale zná a dokonale jí rozumí. Některé části jsou záměrně napsány tak, aby nás vtáhly do přemýšlení, aby nás vtáhly do děje. Dokud se my sami nestaneme účastníky těchto příběhů a obrazů, nikdy jim do hloubky neporozumíme. To platí například jak pro Ježíšova podobenství, tak pro vysvobození izraelitů z Egypta, tak třeba pro pradějiny (prvních jedenáct kapitol Bible). Zároveň je naše účast na těchto příbězích a podobenstvích podmíněna naší životní zkušeností, naším vlastním životním příběhem, který s léty narůstá. Díky tomu sami po letech rozumíme jistým místům Bible jinak než dříve.

Některé obtíže

Zároveň platí, že Bible je nejenom slovo Boží, ale také slovo lidské. Přesněji řečeno: slovo Boží skryté za slovem lidským. Svatopisci, tj. lidé, kteří jednotlivé části Bible psali, žili v určité době a v určité společnosti a do jejich myšlení se pochopitelně promítá mnoho z toho, jak lidé v té době uvažovali. Lidé před necelými dvěma tisíci lety, když vznikal Nový zákon, měli v mnoha ohledech jiné představy o světě, než máme my dnes a řešili jiné otázky. Proto je velmi užitečné, a pro správné pochopení mnohdy nezbytné, číst i úvody k biblickým knihám a vysvětlivky, pokud je jimi daný překlad opatřen.

Před dvěma a půl tisíci lety, kdy vznikala značná část Starého zákona, byla společnost a myšlení lidí a jejich představy o světě dnešnímu myšlení ještě vzdálenější než v době Nového zákona. A co teprve před nějakými třemi a půl až čtyřmi tisíci lety v době, kdy se odehrává příběh praotce Abraháma.

A to ještě není všechno. Hebrejšтина, ve které byl napsán Starý zákon, byla docela malým jazykem. A tak není divu, že některá slova ze Starého zákona známe pouze, a právě z jediného místa ve Starém zákoně. Nedochovala se žádná jiná písemná památka, kde by toto slovo

bylo použito a ze které by se dal určit či ověřit jeho význam. Snad už lépe chápete, že překládat Bibli je jeden z nejtěžších překladatelských úkolů na světě.

Aby toho nebylo málo, tak někdy dokonce různí svatopisci popisují jednu a tu samou událost odlišně. Nebo se k nějaké otázce vyslovují odlišně. Někdy dokonce doslovné znění nějakého místa v Bibli je v rozporu s doslovným zněním jiného místa. Je tedy nesprávné, a dokonce nebezpečné chápat určitá místa Bible příliš doslovně, odtrženě od kontextu jiných míst. Ale o tom třeba až někdy příště.

Četba Bible jako celoživotní úkol a poslání

Každopádně platí, že četba Bible a snaha o její pochopení je úkol na celý život a stejně s ním nebudeme úplně hotovi. Krásně se o tom vyjadřuje svatý Efrém v komentáři k evangelní harmonii Diatessaron. (Mimochodem Diatessaron je spis, který se pokusil shrnout všechna čtyři evangelia do jediného. Příliš se ovšem nerozšířil. Čtyři různá svědectví o Kristu jsou prostě působivější a mají větší váhu.)

Svatý Efrém píše: *„Kdo je schopen pochopit, Pane, veškeré bohatství jediného z tvých slov? Mnohonásobně více je toho, co nám uniká, než toho, co chápeme. Jako ti, kdo žízní, pijeme z pramene. Tvé slovo přináší množství různých hledisek a početné jsou i náhledy těch, kdo je studují. Pán své slovo oděl do mnoha krás, aby ti, kdo je zkoumají, mohli kontemplovat to, co je jim blízké. Ve svém slově ukryl všechny poklady, aby každý z nás našel bohatství v tom, co kontempluje.*

Nikdo, kdo dostane nějaký díl tohoto bohatství, by si neměl myslet, že je v Božím slově pouze to, co získal on. Spíš ať si uvědomí, že z toho všeho, co Boží slovo obsahuje, dokázal vytěžit jen toto málo. A také by proto, že se mu podařilo získat pro sebe jen tuto částku, neměl říkat, že je nějak chudé a neplodné, nebo jím pohrdat, ale spíš děkovat za jeho bohatství, i když je není s to vyčerpat. Raduj se, že jsi Božím slovem nasyčen, a nermuť se z toho, že tě jeho bohatství přesahuje. Ten, kdo má žízeň, se přece raduje z toho, že může pít, a nermoutí se z toho, že nemůže vypít celý pramen.“

Který překlad?

Z Nového zákona je pro čtenáře farního listu asi nejvhodnější číst tzv. *liturgický překlad Nového zákona*. Je to překlad, který se čte v katolické

církvi při mši svaté a je opatřen bohatým poznámkovým aparátem, který vydatně napomáhá dobrému porozumění textu. Vřele lze doporučit také *Pentateuch*, katolický překlad Pěti knih Mojžíšových, opatřený rovněž bohatým poznámkovým aparátem.

Dobrý je také tzv. *Český ekumenický překlad* (zkratka ČEP). Jeho výhodou je, že obsahuje i Starý zákon a v některých vydáních obsahuje i deuterokanonické knihy (tj. ty knihy Starého zákona, které některé protestantské církve nepovažují za součást Bible). Určitou nevýhodou tohoto překladu je, že kromě úvodů ke knihám má jen minimální rozsah poznámek.

Tzv. *Jeruzalémskou Bibli* bych zařadil k titulům spíše pro jazykové fajnšmekry. Její překladatelé, manželé Halasovi, patří k mistrům českého jazyka a překládali krásným jazykem, ale překládali z francouzštiny, což nutně muselo být na újmu přesnosti překladu.

Rozhodně bych nedoporučoval *Bibli kralickou*. Je psána jazykem, který zní sice krásně, ale vzhledem k časovému odstupu mu obtížně a někdy i špatně rozumíme. Některá slova totiž sice ve 21. století znějí stejně jako před staletími, ale význam už mají jiný a čtenář si to nemusí uvědomit. Ze stejného důvodu bych příliš nedoporučoval ani starší katolické překlady. Nevýhodou Bible kralické je také to, že její překladatelé byli sice na svoji dobu velmi přesní, ale tam, kde se jim zdálo, že text příliš nahrává katolickému pohledu na některé sporné otázky, si ho prostě buď přizpůsobili podle svého přání anebo si upravili komentář. Jinak řečeno Bible kralická je místy heretická.

Slovo na cestu je pokusem převyprávět Bibli moderním jazykem pro lidi, kteří toho o křesťanství mnoho nevědí. Místy je překlad tak volný, že jde spíše o parafrázi. Pro lidi zakotvené v církvi se nehodí, ale může být skutečně užitečné pro ty, kdo jsou na začátku své cesty ke Kristu.

Vyloženež varovat je třeba před překladem, šířeným svědky Jehovovými.

V jakém pořadí číst jednotlivé knihy?

Jak snad vyplynulo již z výše uvedeného, není možné Bibli srovnat s jakoukoliv jinou knihou. Nečekejte ode mne nějaký detailní návod, na to nemám znalosti. Rozhodně bych ale nedoporučoval začít Bibli číst tak, jak čteme jiné knihy – od první stránky do poslední. Protože nejpozději u třetí knihy Bible (kterou je Třetí kniha Mojžíšova) narazí

čtenář na pasáži tak nudné, že se musí stát zázrak, aby ji „začátečník“ neodložil.

Nejdůležitější postavou Bible je Ježíš, a proto by ten, kdo Bibli nikdy nečetl, měl začít Novým zákonem a v jeho rámci určitě některým ze tří synoptických evangelií (Janovo evangelium je podle mého názoru spíše pro pokročilejší). A navázat by mohl Skutky apoštolů. Ze starého Zákona doporučují katoličtí biblisté nejdříve Žalmy. Snad proto, že jsou v nich snad všechny možné druhy modliteb. Ale i Žalmy bych doporučil číst teprve poté, co bude mít čtenář přečtena všechna evangelia a Skutky apoštolů, rozhodně ne dříve. A když bude mít předtím přečtený celý Nový zákon, tak ještě lépe. Rozhodně se nestyďte nějakou starozákonní knihu nebo její část (třeba některý žalm) odložit, když se vám bude zdát příliš obtížná nebo tvrdě znějící. Některá místa zvláště ve Starém zákoně holt nesmí křesťan brát příliš doslova.

Jak číst?

Především v klidu. Jde-li to, tak si, pokud možno, najděme místo a čas, kdy nebudeme rušeni. Můžeme si navodit příjemnou atmosféru třeba i zapálenou svíčkou (ale pozor, abychom nezapálili dům). Je velmi prospěšné číst rozjímavě (meditativně).

Protože jde o Boží slovo, začínat bychom měli modlitbou. (V dalším postupu se inspirovi především rozjímavou četbou podle Silvana Faustiho). Na počátku bychom se měli ztišit a uvědomit si, že se v Písmu setkáme s Pánem, poprosit ho o odpuštění toho, co jsme spáchali zlého a sami ze srdce odpustit těm, kdo nám ublížili. To má svoji důležitost, protože zlo v jakékoliv podobě nás uzavírá chápání Božího slova. A protože jde o odpuštění, tak by mělo následovat znamení kříže a Otčenáš. Je dobré přitom vnímat, že Bůh je s námi. Dále bychom měli v modlitbě poděkovat Bohu za dar jeho slova a poprosit v Ježíšově jménu Otce o Ducha svatého o světlo ke správnému pochopení Božího slova a o to, abychom se celou svojí duší – svými touhami, rozumem, vůlí i pamětí zaměřili k chvále Boha a k Božímu království.

Před vlastní četbou se hodí, zvláště začínáme-li číst novou knihu, přečíst si nějaký komentář. Pak můžeme číst vlastní text. Přitom se doporučuje spíše kratší úryvek (třeba jediná kapitola). Někteří doporučují číst si text nahlas (nejenom v duchu), abychom si tento text

lépe zapamatovali a osvojili. Pak můžeme o textu rozjímat, všímat si toho, která slova nás zaujala a přečíst si text nebo jeho část, která nás zaujala třeba ještě jednou. Zamyslet se nad tím, jak se úryvek týká našeho života a toto si z něj odnést. Nemusíme ani přečíst celý zamýšlený úryvek. Důležitější je zastavit se u toho, co nás zaujalo a něco si z toho odnést. Poděkovat Bohu v modlitbě.

Důležitější než přesně dodržet nějaký postup, je ale naslouchat Duchu svatému, kudy si nás při četbě On povede. Každý z nás je zcela jedinečný, a to se určitě projeví i při četbě Bible.

Kéž nás Boží slovo a sám Duch svatý, který inspiroval svatopisce, občerství.

P. Zdeněk Sedlák

JUMP 2019

Emoce a duchovní život

Dnešní doba je hektická. Často nás vede k tomu, že když nás něco nebaví, máme to změnit. Platí to však i v duchovním životě? Někteří z nás prožívají křesťanství zážitkově. Je důležitá rychlost a zážitkovost. Jsme na skvělé křesťanské akci, pouti nebo setkání a máme pocit, že bychom takové skvělé pocity měli mít pořád. Když je nemáme, tak je něco špatně. Zážitky jsou však bonus a dar, neměli bychom je brát jako normu. **Pokud zažijeme duchovní zážitek očekáváme jej znovu. Pokud se neopakuje, hledáme chybu.**

Dále je důležité si uvědomit, že silné emoce nelze prožívat pořád. Pokud by tomu tak bylo, tak bychom je nevnímali. Je dobré rozlišovat mezi velkými a hlubokými zážitky. Velký zážitek nemusí být vždy hluboký. Nemusí být o vztahu s Bohem. **Emoce neměří kvalitu duchovního života. Ikdyž se to tak může zdát.** Dále je důležité rozlišovat mezi emocemi a vztahem. Jsou to dvě odlišné věci.

Pokud naše víra upadá, často obviňujeme Boha: „Pane Bože, Ty už se mě tolik nedotýkáš“. Je to Tvoje chyba. Často máme pocit, že když se musíme do modlitby nutit, tak něco není dobře. Máme chuť přestat. Pokud naše víra upadá, měli bychom v modlitbě vytrvat.

I v nejistotě. Protože i modlitba přes sklo (tedy když si nejsme druhou stranou jistí), má svoji hodnotu. Důležitou hodnotu. Že se musíme do modlitby nutit není špatně. Je to jako s učením do školy. Chci-li něčeho dosáhnout, musím vytrvat. Učení je také někdy lehké a jindy těžké. Věrnost Bohu v těžkých chvílích vztah prověří a také posune.

Každý vztah něco stojí. V každém vztahu jsou hezké i těžké chvíle. A stejně tak je to ve vztahu s Bohem. Těžké chvíle pak mohou prověřit kvalitu vztahu. Je nutné tyto těžké chvíle vydržet a Boha neodsuzovat. Je to běh na dlouhou trať, ale stojí za to. Chcete-li se Bohu přibližovat, musíte jej více poznávat a věnovat mu svůj čas. Jinak nelze vybudovat kvalitní vztah.

Pokud náš vztah s Bohem je harmonický, je zde riziko, že zpychneme. Poté mohou přijít karamboly. Je důležité si před Bohem na nic nehrát a nepřetvařovat se před ním. Každý z nás má život jiný, prožívá jiné těžkosti a radosti. Naši víru nelze srovnávat s vírou někoho jiného.

Jak se povzbuzovat ve víře?

- Do Bible si psát vlastní bibli – tedy moje zážitky s Bohem.
- Modlitbu je třeba sdílet. Díky tomu se naše radost může zdvojnásobit a v případech, když nás modlitba nebaví může přijít podpora.
- Do všeho, co prožíváme je dobré zvát Boha – pak v tom nebudeme sami.
- Nechme se Bohem překvapovat. Bůh nás překvapuje. Pokud ale naše představy nebudou zohledňovat Boží zásah, může se stát, že nás Bůh nebude moci překvapit. Musíme připustit, že vše nemusí být podle našich představ.

*Zdroj: Jump 2019: přednáška Máří Novotné, upraveno
Sepsala Marie Bruknerová*

(Pout' do Santiaga de Compostela III.)

V tomto čísle Farního listu se s vámi podělíme o poslední střípky z naší pouti do Santiaga de Compostela. Kilometry ubíhaly a my jsme se hezky krůček po krůčku dostali až do posledního městečka před Santiagem – do Padrónu.

Padrón

Pobřežní cesta, kterou jsme se vydali, nejvíce kopíruje trasu, kterou putovaly ostatky svatého Jakuba. Když svatý Jakub Starší zemřel v Jeruzalémě, nedlouho po jeho smrti se jeho učedníci rozhodli přesunout jeho ostatky do Španělska. Přistáli v galicijském přístavu Iria Flavia a svou loď uvázali u velkého kamene (španělsky pedrón). Od té doby se tomuto místu říká Padrón. Duchovní význam tohoto místa byl znát už jen z počtu a velikosti kostelů, které se v něm nacházely. V jednom z nich je dokonce dodnes pod oltářem uchován ten velký kámen, u kterého loď s ostatky svatého Jakuba kotvila. Protože se blížil konec cesty a už nebylo kam spěchat, odměnili jsme se svatojakubským chlebem v blízké restauraci.

Herbón

Při hledání místa, kde bychom hlavu složili, jsme si na mapě všimli drobné odbočky – asi dva kilometry od hlavní cesty, která vedla do konventu Herbón. Z toho, co jsme si o tomto místu předem našli, jsme zjistili, že se zde snaží držet původního ducha poutnictví. Nemají zde pevně daný poplatek za přespání a o ubytovnu se starají dobrovolníci z místní farnosti. Rozhodli jsme se, že nebudeme brát ohled na naše unavené nožky a vydali jsme se tam. Bez váhání teď můžeme říct, že noc strávená na tomto místě byla asi tím největším zážitkem, kterého se nám na naší pouti dostalo. Přivítali nás s otevřenou náručí, ubytovali nás v bývalém semináři a pozvali nás k prohlídce celého areálu. Součástí konventu je kostel sv. Antonína, o který se starají františkáni, budova bývalého semináře, kde jsme nocovali a rozlehlá zahrada. V severní části zahrady se nachází pramen svatého Antonína, který je patronem snoubenců a manželů. Starý mnich, který nás konventem

provázel, nám tvrdil, že místní legenda praví, že kdo se té vody napije, do roka a do dne bude slavit svatbu – ale že v tom případě netuší, co on a jeho spolubratři dělají špatně, vždyť oni tu vodu pijí denně!

Po prohlídce jsme šli společně s většinou ostatních poutníků na mši, po které jsme se pomodlili modlitbu poutníků v jazycích všech zúčastněných (ano, měli ji tam i v českém překladu, jen chvíli trvalo, než ji nalistovali :)) a dostali jsme něco jako speciální františkánskou kompostelu – dokument o absolvování pouti. Následovala výborná společná večeře. Všichni poutníci, kteří se toho dne rozhodli přečkat noc v Herbónu, se potkali u jednoho stolu. Brzy po večeři jsme vklouzli do spacáku, abychom byli odpočinutí na poslední etapu.

Santiago de Compostela

V Herbónu jsme vstávali společně se sluníčkem, nasnídali jsme se s ostatními poutníky, rozloučili se s hostiteli a poděkovali jim za... vlastně za všechno. Před námi bylo posledních 26 kilometrů, které utekly jako voda a my stáli zničehonic před katedrálou. Dokázali jsme to. Zbytek dne se už těžko popisuje, protože veškeré vzpomínky jsou přebity pocitem, který se dostavil, když nám konečně došlo, že pout' je u konce, ale skutečná Cesta teprve začíná. Že jsme teprve na začátku.

Camino de Santiago je pout', kterou jako celek nelze slovy popsat. Skládá se z mnoha zážitků, ale hlavně monotónní chůze, při které i myšlenky bloudí sem a tam a občas zabrousí na taková místa, kam se při každodenním shonu nedostanou. V drtivé většině případů nejde o žádné hluboké osobní prozření (ale mnoho lidí našlo na cestě i to). Jedná se spíše o maličkosti, které sice ve vašem životě nezpůsobí okamžitou zásadní změnu, ale mohou být prvním krůčkem k většímu poznání sebe sama. Je to vzácná příležitost pro dlouhý pohled do vlastní duše, pro zklidnění mysli a pro velkou vděčnost za každý nový den. Pro tichý rozhovor s Bohem.

Je to něco, co nedokážete sdílet s ostatními pomocí slov, nebo fotek. Pokud byste chtěli vědět, jaké to doopravdy je, vydejte se na své vlastní camino. Pokud to bude v našich silách, rádi vám poradíme. Jak říká neznámý řečník: „Do Santiaga dojde každý rok mnoho lidí, ale ještě nikdo cestu nedokončil ve vašich botách.“

Josef Brukner a Jana Maternová

Tip (nejen) pro mládež: Na dřeň

Pořad Na dřeň rádia Proglas je (nejen) pro mladého kriticky smýšlejícího posluchače, který se nebojí ptát na hlubší otázky. Jak žít naplněný život? Jak dělat ta správná rozhodnutí? Jak mít sebevědomí, ale zároveň nezapomínat na lidi kolem sebe? Vztahy, hledání smyslu života, sociální problematika, angažovanost ve veřejném dění, ekologie, cestování, psychologie, víra (i nevíra). Nevyhýbá se ani kontroverzním tématům – ať už je to homosexualita v církvi či sebevraždy mladých.

Na dřeň přináší rozhovory s inspirativními osobnostmi. Hosty byli například lékařka Marie Svatošová, novinář Martin Veselovský, manželé Tomáš a Tamara Klusovi či milovník hor Miloslav Nevrlý. Pořad lze naladit **každý čtvrtek v 16 hodin na rádiu Proglas** a poslechnout si jej můžete také formou **podcastů** nebo na **webu rádia** (<https://slovo.proglas.cz/kultura-a-vzdelavani/na-dren/>).

Jak poslouchat formou podcastů?

„Podcast je vlastně úplně normální rozhlasový pořad, který akorát můžete poslouchat přímo ve svém mobilu či počítači. Můžete si jej také do mobilu stáhnout a poslouchat jej na cestách. K jednotlivým dílům se můžete vracet, poslouchat je opakovaně, je to velmi praktické,“ popisuje výhody podcastů Krajtl. Kromě vysílání Proglasu jej najdete právě na podcastových aplikacích jako Spotify, Apple Podcasts nebo Soundtier. Zde si jej zdarma můžete poslechnout, aplikace také nabízejí možnost váš oblíbený podcast odebírat – pokud nějaký podcast označíte za svůj oblíbený, nové díly se vám automaticky začnou ukládat do vašeho mobilu či jiného přehrávače.

<https://slovo.proglas.cz/kultura-a-vzdelavani/na-dren/>,

<https://slovo.proglas.cz/kultura-a-vzdelavani/na-dren/novy-porad-na-dren-take-formou-podcastu-jak-na-to/>, redakčně upraveno

Uzávěrka příštího čísla farního listu je 21. března 2020

Změna uvedených údajů vyhrazena (nutno sledovat ohlášky). Neprodejné!
Náklady na jeden výtisk činí 10 Kč.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Nížkov, Nížkov 10, 592 12
tel.: 566 675 129, IČ: 48895661, bankovní spojení: 165081021/0300

webové stránky: www.farnost-nizkov.cz

P. Zdeněk Sedlák – administrátor farnosti: sedlak.z.v@gmail.com, 604 246 882

Vojtěch Bárta, Marie Bruknerová – šéfredaktoři farního listu

farni.list.nizkov@email.cz - email

Aneta Pokorná, Jana Vosmeková, Jaroslav Jelínek, Petra Eliášová – redaktoři
farního listu
